

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Abbati Et Monachis sancti Benedicti supra Padum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

litteras impetrare quarum auctoritate in appellationis causa legitimè procedatur; ita quòd si appellans in causa voluerit appellationis procedere, oportebit eum agere sub iudice sic obtento, nisi possit eum legitimè recusare. Quòd si agere noluerit appellans, appellatus nihilominus potest prosequi causam ipsam, maximè si ex dilatione sibi sentiat imminere gravamen. Superior quoque iudex si videat ex dilatione periculum imminere, potest & debet neutro prosequente appellationem occurrere, ut periculum evitetur. Puta, si à sententia lata super confirmatione alicujus electi fuerit provocatum, & utraque pars velit * usque ad annum prosecutionem appellationis differre, potest utique immo debet iudex superior, ad quem fuerat appellatum, * tempus providè moderari, ne gregi dominico diù desit cura pastoris. Ex iis igitur consultationi vestre noveritis esse responsum, quia per posteriores litteras non derogatur prioribus legitimè impetratis, per quas ad confirmandum vel infirmandum sententiam prævia potest ratione procedi. Datum Viterbij VII. Idus Iulij, anno duodecimo.

ABBATI ET MONACHIS
sancti Benedicti supra Padum.

Venientibus ad apostolicam sedem dilectis filiis S. monacho Cluniacensi & H. monasterij vestri procuratoribus, idem S. proposuit coram nobis quòd cum monasterium vestrum à felicitis recordationis Gregorio Papa prædecessore nostro Hugoni Cluniacensi Abbati & successoribus ejus fuerit dudum commissum, ut in ejus gubernatione atque custodia potestatem haberent & studium procurationis impenderent, ac obeunte Abbate ipsius loci, eorum diligentia provideret ut in loco regiminis juxta beati Benedicti regulam persona subrogaretur idonea, & quicquid in monasterio ad augmentum & observantiam monasticæ religionis instituti vel emendari etiam oporteret, eorum semper dispositione ac * magisterio impleteretur, prout in felicitis memoriæ Lucij & Clementis prædecessorum nostrorum authenticis asseruit contineri, vos Abbati Cluniacensi & Ecclesiæ suæ obedientiam & reverentiam subtrahentes, super præmissis & aliis graves eis injurias irrogatis, à sua & Ecclesiæ suæ subjectione vos ac monasterium vestrum subtrahere molientes; vos quoque, filij monachi, Abbatem vobis eligere non veremini absque Abbatis Clunia-

ensis & fratrum suorum conniventia & consensu. Procurator verò monasterij vestri proposuit ex adverso quòd cum monasterium ipsum ad jus & proprietatem Ecclesiæ Romanæ pertineat, & per privilegia Pontificum Romanorum fuerit ab antiquo libertate donatum, dicto Cluniacensi Abbati vel Ecclesiæ suæ respondere vel subesse in aliquo minimè tenebatur, quin immo ad fratres ejusdem loci tam dispositio quàm Abbatis electio pertinebat; adiciens insuper quòd etsi jus aliquod prædictorum privilegiorum intuitu Cluniacensi Ecclesiæ competierit, illud penitus est absorbtum, cum hæcenus neglexerit uti eis & monasterium supradictum longissimo tempore plena fuerit gævillum. Proposuit insuper monasterium vestrum super capitulis prænotatis per bonæ memoriæ Eugenij Papæ prædecessoris nostri sententiam * absolutum. Cum ergo super iis & quibusdam aliis procuratores ipsi non definerent altercari, & per venerabiles fratres nostros Iohannem Sabinensem & Nicolaum Tusculanum Episcopos de mandato nostro de amabili fuerit compositione tractatum, nobis mediantibus demum inter procuratores ipsos hujusmodi compositio intervenit, ut cum in monasterio vestro fuerit Abbatis electio celebranda, fratres ejusdem loci absque requisitione Abbatis & conventus Cluniacensis personam idoneam regulariter sibi eligant in Abbatem, qui si concorditer electus extiterit, munus benedictionis accipiat & liberè administret, nulla super iis ab Abbate vel conventu Cluniacensi licentia expetita; ita videlicet quòd is qui fuerit in Abbatem electus, infra spatium primi anni duos vel unum fratres cum suis litteris ad Abbatem & conventum Cluniacensem transmittat, in quibus eidem Abbati & successoribus suis super observantia monastici ordinis obedientiam repromittat; & tunc Cluniacensis Abbas per se vel alium ad monasterium vestrum accedat, ab Abbate ipsius loci corporalem super ordinis observantia obedientiam recepturus, vel transmissis sibi litteras, si maluerit, in testimonium obedientiæ sibi promissæ reserret. Quòd si Abbatis electio fuerit in discordia celebrata, pro dirimendo hujusmodi dissensionis articulo ad sedem apostolicam recurratur. Vos quoque de quadriennio in quadriennium aliquem ex confratribus vestris ad Cluniacense Capitulum destinatis, qui audiatur & recipiat quæ ibidem fuerint super observantia ordinis constituta. Præterea quolibet

* In quarta col. lect. etiam

* In quarta col. lect. terminum

Epist. 81.
Super electione, visitatione, & correctione.

* In Bullario Cluniac. ministerio

* In Bullario Cluniac. ministerio, lect.

quolibet quadriennio Cluniacensis Abbas duos ex fratribus suis ad visitandum monasterium vestrum mittat; quibus decenter ac benignè receptis, ab eodem monasterio moderata procuratio tribuatur, & ipsi Abbatis ejusdem loci consilio requisito corrigant si quid in ipso monasterio circa monachos & conversos aliasque personas corrigendum invenerint, & statuunt quod circa eos fuerit statuendum; si verò aliquid corrigendum invenerint in Abbate, ad Romanum Pontificem illud referant, & sicut ipse mandaverit, in ejus correctione procedant. Cùm autem Cluniacensis Abbas ad monasterium vestrum accesserit, Abbas ejusdem ei tamquam patri Abbati cedat in choro, Capitulo, & in mensa. Abbas verò Cluniacensis in membris corriget quod fuerit corrigendum; si quid fortè in Abbatis persona correctione dignum invenerit, id ad aures Romani Pontificis perferre procuret, ut juxta beneplacitum ejus in ipso negotio procedatur. Præterea Cluniacensis Abbas ad monasterium vestrum accedens, viginti quinque equitatus & triginta personis, fratres verò cùm illuc causa visitationis accesserint, quatuor equitatus & sex personis tantummodo sint contenti. Ut igitur in perpetuum compositio superscripta de procuratorum assensu facta inviolabiliter observeatur, nos eam auctoritate apostolica confirmamus, statuentes ut nulli omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis infringere & c. usque incursum. Datum Viterbij: 11. Idus Julij, anno duodecimo.

NOBILI VIRO PETRO
Duci & populo Venetorum.

Quoniam juxta sententiam Salomonis meliora sunt amici verbera quam oscula inimici, cùm ista correctionem, illa verò deceptionem inducant, non debetis ferre molestè si quando nos: qui de corde puro & conscientia bona & fide non ficta vestram diligimus civitatem, vos arguimus & corripimus in spiritu lenitatis; quia non indignationis, sed dilectionis est argumentum, eò quòd pater filium quem diligit corripit, & Deus quos amat arguit & castigat; maxime cùm ad hoc ex apostolica servitutis officio teneamur, juxta quod docet Apostolus dicens: *Argue, obsecra, increpa in omni patientia & doctrina.* Memores igitur obsequiorum quæ apostolicæ sedi civitas vestra reverenter impendit & beneficiorum quæ apostolica sedes civitati

Tom. 11.

vestræ gratanter indulgit, gemimus & dolemus illam intervenisse materiam quæ non fuit ad præsens ut preces quas nobis multoties porrexistis pro palæo destinando Abbati sancti Felicis, quem vos Iadertinum Præsulem appellatis, cum nostra possimus admittere honestate, propter excessum quem in divina majestatis offensam, apostolicæ sedis injuriam, & terræ sanctæ jacturam in Iadertina civitatis excidio commisistis. Et certè nisi correctionem vestram ex paternæ benignitatis affectu voluissimus hæcenus expectare, potuissimus quidem ex canonici juris rigore in eo vos punire quo peccastis, subtrahendo patriarchæ vestro metropolim Iadertinam, quam ei apostolica sedes propter vestrum subjecit honorem. Adhuc autem experiri volentes si hujusmodi plagam medicinali possimus arte curare, disposuimus ad vos nuntium dirigere specialem, sicut dilectus filius B. nuntius vester, vir utique providus & fidelis, pio nobis suggessit affectu, per quem efficacius viva voce nostrum vobis beneplacitum exponamus; quatinus si cor vestrum gratia divina tetigerit ut propriam non excusetis sed accusetis offensam, satisfactionem congruam exhibendo, & in iis & in aliis quæ dignè duxeritis postulanda mereamini exaudiri. Quocirca devotionem vestram rogandam duximus & monendam, obsecrantes in Domino quatinus in ejus vos humiliantes conspectu qui exaltat humiles & deponit elatos, ad satisfaciendum ei vestros animos inclinetis, recepturi ab ipso & gratiam in præsentibus & gloriam in futuro. Datum Viterbij Idibus Julij, anno duodecimo.

* Vide gesta Innoc. III. cap. 86. 89. 90.

GVIDONI SVBDIACONO
& Capellano nostro.

Avditis & intellectis attestacionibus & allegationibus universis in quaestione quam venerabilis frater noster Iohannes Albanensis Episcopus contra te moverat de Ecclesia sancti Laurentij posita in territorio civitatis Novinæ, te ab ipsius impetitione de fratrum nostrorum consilio decrevimus absolvendum, cùm nobis per testes constiterit quòd idem Episcopus tibi concessit Ecclesiam memoratam. Ut autem hæc nostra diffinitio perpetuam obtineat firmitatem, eam auctoritate apostolica confirmamus & præsentis scripti patrocinio communimus, statuentes ut nulli omnino hominum liceat hanc paginam nostræ diffinitionis & confirmationis infringere vel ei & c. usque incursum.

Epist. 84.
Confirmatur
ei Ecclesia S.
Laurentij.

X x